

Διοικητικό Πρωτοδικείο Λαρίσης: 439/1983

Πηγή: Ε.Δ.Κ.Α. ΚΣΤ' 1984, σελ. 260

Λόγω ανωτέρας βίας αναστέλλονται και οι προθεσμίες αναγγελίας εργατικού ατυχήματος ασχέτως της παρεχομένης υπό του Κανονισμού δυνατότητας. Ανάγκη περιγραφής των περιστατικών του ατυχήματος και επίκλησης της ιδιότητας του παθόντος ως ησφαλισμένου ΙΚΑ. Απόρριψις δηλώσεως θανατηφόρου συμβάντος μετά 12 έτη, διότι δεν είχε γνωστοποιηθεί η ιδιότης του θανόντος εις την Χωροφυλακήν κατά την τότε δήλωσιν.

Πρόεδρος : κ. ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΣΤΑΜΟΥΛΗ - ΣΕΙΡΑΓΑΚΗ

Εισηγητής: κ. ΔΗΜ. ΡΑΝΤΟΣ

Δικηγόρος: κ. Παν. Τσέλιος

Επειδή, δια των διατάξεων του άρθρου 21 του Κανονισμού Ασφαλιστικής Αρμοδιότητας του ΙΚΑ (Α.Υ.Ε. 57440/1983 ΦΕΚ 33 β' ως ετροποποιήθη δια των υπ' αριθμ. 9519/1941, 19405/1944 και 43127/1602/1961 (αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας), επιβάλλεται η υποχρέωσις εις τα εν παραγράφω 1 πρόσωπα, της αναγγελίας παντός ατυχήματος επελθόντος εν τη εργασία ή εξ αφορμής αυτής εις ησφαλισμένον του Ιδρύματος, εντός 5 ημερών ή προκειμένου περί ιατρού ή υπαλλήλου του Ιδρύματος εντός 24 ωρών, αφ' ης λάβουν γνώσιν (παρ.2). Περαιτέρω δια της παρ.4 του αυτού άρθρου ορίζεται ότι δύνανται να γίνουν δεκτοί και εκπρόθεσμοι δηλώσεις οσάκις διαπιστούται ότι "λόγοι ανεξάρτητοι της θελήσεως των δηλούντων παρημπόδισαν την έγκαιρον δήλωσιν ως και ότι "εκ του λόγου αυτού δεν παρατείνεται η προθεσμία πέραν του 60ημέρου, εκτός εάν πρόκειται περί ατυχημάτων, των συνεπεία ήτο ο θάνατος, οπότε η προθεσμία προς αναγγελίαν δύναται να παρατείνεται μέχρι των δύο ετών". Εκ των διατάξεων τούτων συνάγεται ότι, οι εν τω κανονισμώ προθεσμίες προς αναγγελίαν εργατικού ατυχήματος είναι αποκλειστικοί, δι' ο και η μετά πάροδον τούτων υποβολή δηλώσεως προς αναγγελίαν εργατικού ατυχήματος έχει ως συνέπειαν την απόρριψιν ταύτης ως απαραδέκτου (ΣτΕ 310/81). Οσάκις όμως συντρέχουν γεγονότα συνιστώντα ανωτέραν βίαν, οι προθεσμίες του άρθρου 21 του Κ.Α.Δ., αναστέλλονται κατά τας γενικάς αρχάς του δικαίου,

ασχέτως προς την υπό των ανωτέρω διατάξεων προβλεπομένη δυνατότητα αποδοχής εκπροθέσμων δηλώσεων, εκ της οποίας δεν δύναται να συναχθή αποκλεισμός της λόγω ανωτέρας βίας αναστολής, των ως άνω προθεσμιών, αφού δεν υφίσταται ρητή περί τούτου διάταξις (Σ.τ.Ε. 298/76). Ανωτέρα βία δε συνιστούν περιστατικά απρόβλεπτα, τα οποία δικαιολογούν γενικώτερον αδυναμίας προς επιμέλειαν των ιδίων υποθέσεων διότι παρεμποδίζουν οιαδήποτε ενέργειαν του αιτούντος, έστω και δια πληρεξουσίου δικηγόρου ή τρίτου (Σ.τ.Ε. 197/1978, Σ.τ.Ε. 1574/1981) και υπό τον όρον ότι η ανωτέρω βία δέον να εμφανίζεται κατά την τελευταίαν ημέραν της προς άσκησιν ενδίκου μέσου προθεσμίας και από ταύτης συνεχώς και αδιαλείπτως μέχρι της ασκήσεως αυτού (Α.Π. 145/50 ΕΕΝ Ιβ', σελ. 470). Εξ άλλου, προς δήλωσιν ατυχήματος εξομοιούται, κατ' αρχήν, πάσα προς τας υπηρεσίας του Ιδρύματος υποβαλλομένη αίτησις κλπ εις την οποίαν μνημονεύεται συγκεκριμένον ατύχημα. Θέσιν επίσης αναγγελίας εργατικού ατυχήματος επέχει και η προς τον ιατρόν του ΙΚΑ δήλωσις του παθόντος ως και ομοία δήλωσις αυτού προς ιατρόν, κλινικήν ή νοσοκομείον συμβεβλημένον μετά του Ιδρύματος, εφ' όσον όμως η δήλωσις αύτη δεν περιορίζεται εις απλήν μνείαν των συμπτωμάτων της παθήσεως, αλλά περιέχει συγχρόνως και περιγραφήν των συνιστώντων το ατύχημα εξωτερικών στοιχείων και περιστατικών, τα οποία απετέλεσαν την πρόσφορον αιτίαν της προκαλεσάσης την αναπηρίαν αυτού παθήσεως (Σ.τ.Ε. 3892/76). Τέλος, η κατ' άρθρον 21 του ΚΑΛ του ΙΚΑ (ΑΥΕ 57440/13.1.38) δήλωσις αναγγελίας εργατικού ατυχήματος υποβάλλεται κατ' αρχήν εις το οικείον Υπ/τα του ΙΚΑ, αλλά δύναται να υποβληθή και εις την Αστυνομικήν αρχήν όταν εις τον τόπον επελεύσεως του ατυχήματος δεν εδρεύει Υποκατάστημα του ΙΚΑ (ΣτΕ 3245/1981), απαραίτητος όμως τυγχάνει και η επίκλησις του παθόντος ως ησφαλισμένου του ΙΚΑ, διότι ούτω μόνον υφίσταται περαιτέρω νόμιμος υποχρεώσις των προς ας η δήλωσις του ατυχήματος τούτων αρχών, εις ην περίπτωσιν τούτο δεν δηλούται απ' ευθείας προς Υπ/μα του ΙΚΑ, να αναγγείλουν το ατύχημα εις το ΙΚΑ και να περιγράψουν τούτο κατά τα εξωτερικά αυτού στοιχεία (ΣτΕ 582/76, 1581/80).

Επειδή εν προκειμένω, εκ των εν γένει στοιχείων του φακέλλου της υποθέσεως προκύπτουν τα εξής: Ο ησφαλισμένος Α.Γ., γεννηθείς το έτος 1938, υπήχθη εις την ασφάλισιν του Ιδρύματος το 1956, πραγματοποιήσας, μέχρι το έτος 1966, 355 ημέρας εργασίας. Την 10.9.1968, ενώ ηργάζετο εις

την υλοκόμισιν ξυλείας, κατεπλακώθη υπό ξύλου και απεβίωσε , του θανάτου τούτου προκληθέντος εκ ρήξεως πνευμονικών αγγείων και κατάγματος κρανίου. Το εν λόγω εργατικόν ατύχημα ανηγγέθη αυθημερόν εις τον Σταθμόν Χωροφυλακής Αγρελιάς - Τρικάλων. Την 19.3.1980 η χήρα του ανωτέρω δια αιτήσεως της εξήτησε την απονομή συντάξεως εξ εργατικού ατυχήματος. Δια της υπ'αριθμ. 18504/5.11.82 αποφάσεως του Διευθυντού ΙΚΑ του Υπ/τος Λαρίσης απερρίφθη η αίτησίς της λόγω μη πραγματοποιήσεως του χρόνου ασφαλίσεως. Ακολούθως υπέβαλεν την από 13.1.81 ένστασιν ενώπιον της ΤΔΕ ΙΚΑ Τρικάλων, η οποία με την από 27.4.82 απόφασίν της απέρριψε την ένστασιν της προσφευγούσης με την αιτιολογίαν ότι "η αναγγελία του επικαλουμένου ατυχήματος έγινε εκπροθέσμως, δηλαδή μετά την πάροδον της υπό του άρθρου 21 (παρ.2 και 4) του Κανονισμού Ασφαλιστικής αρμοδιότητος του ΙΚΑ τασσομένης προθεσμίας καθ' όσον το επισυμβάν ατύχημα έλαβε χώραν την 10.9.68 η δε αναγγελία προς το Υποκατάστημα ΙΚΑ Τρικάλων την 29.3.80".

Επειδή, κατ' ακολουθίαν της εννοίας των προδιαληφθεισών διατάξεων και των εκτεθέντων πραγματικών περιστατικών το επισυμβάν γεγονός δηλωθέν την 10.9.68 εις το βιβλίον συμβάντων του σταθμού χωροφυλακής Αγρελιάς - Τρικάλων περιέχει με την περιγραφήν του ατυχήματος κατά τα συνιστώντα το ατύχημα εξωτερικά στοιχεία - καθ' ο γεννάται δικαίωμα συντάξεως ανεξαρτήτως αριθμού ημερών εργασίας (ΣΤΕ 2390/72 ΕΚΔΑ ΙΔ', σελ. 702) και επέχει θέσιν ομοίας δηλώσεως της κατά το άρθρον 21 του Κανονισμού Ασφαλιστικής αρμοδιότητος του ΙΚΑ, δεδομένου ότι την ημέραν του προκειμένου εργατικού ατυχήματος δεν υπήρχεν εις τον τόπον επελεύσεως τούτου Υποκατάστημα ΙΚΑ (ΣΤΕ 582/76, 1685/76, 3245/81), πλην όμως η άνω δήλωσις εις τον σταθμόν χωροφυλακής ως προκύπτει εκ του οικείου από 15.4.80 αποσπάσματος του βιβλίου συμβάντων δεν περιείχε και την επίκλησιν του παθόντος ως ησφαλισμένου του ΙΚΑ, καθ' ο απαραίτητος δια να υπάρξη νόμιμος υποχρέωσις του σταθμού χωροφυλακής προς περαιτέρω αναγγελίαν του ατυχήματος εις το ΙΚΑ (ΣΤΕ 1581/80 ΕΔΚΑ 1981 σελ. 264). Τούτοις τοις λόγοις, ορθώς η ΤΔΕ του ΙΚΑ Τρικάλων ερμήνευσε τας προμνησθείσας διατάξεις και εξετίμησε τα πραγματικά περιστατικά, δι' ο και δέον να απορριφθή η υπό κρίσιν προσφυγή.